

Nosaltres... GRANOLLERS, comunitat cristiana

Nosaltres—aquells qui d'una manera directa assegurem l'aparició setmanal del periòdic—ens hem assenyalat com fita l'aconseguir que aquestes pàgines, que cada diumenge arriben al lector, siguin una contribució no negligible a la creació d'aquesta comunitat ciutadana i parroquial que, per voluntat de Déu, tenim localitzada a Granollers.

Aquest número que ara, lector, teniu a les mans, centra la seva atenció en la comunitat. Si la nostra publicació té per títol GRANOLLERS, COMUNITAT CRISTIANA, era natural que dediquéssim el nostre primer extraordinari amb aquest nom als problemes de la comunitat. El nostre títol és això, un títol, però és, a més a més, una idea al servei de la qual mirem de posar el nostre treball.

Les tres pàgines que ara veuen estan dedicades a la relació entre el setmanari i la comunitat. I, per això, ens ha semblat que calia, mitjançant una enquesta, donar testimoni d'aquesta petita comunitat que formem tots aquells qui, a través del setmanari, entrem en contacte directe.

Article i enquesta s'inscriuen, doncs, dins d'aquesta inquietud per tal de contribuir a l'establiment d'una comunitat cristiana a través d'un òrgan de difusió del pensament i de les idees. Per part nostra, aquesta és la fita que ens hem proposat. Som òrgan de la Parròquia, som òrgan d'Església i ens cal sentir el neoguait per aquesta comunitat que encara no formem.

Tejidos

SERRA
Clavé, 41 - GRANOLLERS

Un periòdic per a una realitat

Un nom per al nostre temps

Sempre ha existit la dèria, o bé el costum de batejar els segles o les èpoques, amb un nom determinat que palesés, amb més o menys propietat, llurs característiques més essencials. Així, tenim i coneixem, per exemple, un «segle d'or», un «segle de les llums», etc.

Avui també s'intenta ja denominar el nostre temps. Els uns diuen que serà conegut amb el nom de «segle de la bomba atòmica». Els altres, menys bel·licosos, i, alhora, més humoristes, amb el nom de «segle del paperam».

Si la nostra veu fos prou potent, no per a imposar-se damunt les altres, sinó perquè tothom la sentís i vulgués acollir la nostra crida, ens plauria que la nostra època passés a la història amb el nom de «segle dels laics», donant al mot «laic» el seu sentit primitiu de «membre del poble de Déu».

No hi ha pas cap mena de dubte que el moment actual es caracteritza per una acusada inquietud religiosa, adreçada sobretot a la unitat de tots els pobles, començant pels cristians, i a la revitalització de les essències més pures de la doctrina de Crist en tots els ambients i en tots els homes.

Laics en comunitat

Es arribada, doncs, l'hora de l'apostolat seglar. Arreu sorgeixen moviments i més moviments, reblerts de fe i d'entusiasme, que senten que tenen llur responsabilitat en el regne de Déu. I que saben, per tant, que llur tasca principal no és altra que la recristianització del món.

Com tots sabeu, el laic, el seglar, es troba immers en un lloc determinat. Té una família, té uns amics, té un treball, té unes diversions... No viu sol ni pot

viure-hi. Viu en societat. Es mou dins d'un ambient. D'un ambient que l'abassega, que el forma i que el modifica.

El deure, doncs, del laic és procurar, per tots els mitjans al seu abast, i sobretot amb el seu exemple, la transformació de l'ambient en el qual es desenvolupa, en el sentit de donar-li una empremta pregonament cristiana en tots els aspectes i en tots els ordres. Fer que tothom —homes i institucions— pensi, visqui i actuï en Crist.

Per això, és imprescindible que tots plegats ens unim estretament, fortament, per tal de formar una autèntica comunitat que estableixi, a tot l'univers, un ambient profundament cristià.

El periòdic d'avui, la realitat de demà

El nostre setmanari intenta ésser el portaveu d'aquesta comunitat cristiana que desitgem i volem que sigui la nostra Ciutat de Granollers.

I perquè creiem que el cristianisme no consisteix només en l'observació i en la pràctica d'unes normes i d'unes cerimònies pietoses, sinó que el cristianisme és una manera d'ésser, informem i parlem també de tots aquests temes (per diversos i heterogenis que siguin o puguin semblar), que interessin als membres de la comunitat, esguardats i comentats sempre des d'un prisma estrictament cristià.

I Déu vulgui que el nom que avui dia porta, no es reduïxi només a ser simplement el títol d'un periòdic, sinó que, a no trigar gaire, sigui l'expressió sincera i efectiva de la manera de viure de tots els granollerins.

I amb joia puguem dir: «Efectivament, Granollers és una autèntica i real comunitat cristiana».

R. M. i C.

¡Felices Navidades! ¡Feliz y Próspero Año Nuevo!

Los mejores augurios y con la mayor sinceridad se lo desea en días tan señalados

SASTRE

y una vez más les ofrece sus exposiciones de lo mejor para Vd.

Bicicletas, Juguetes, Radio, Televisión, Motos, Ciclomotores, Electrodomésticos etc.